„Danskeren,"

et halvugentlig Nyheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika,

udgivet af

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

„Danskeren" udkommer hver Onsdag og Lørdag.

Pris pr. Aargang i De Forenede Stater $1.50; til Udlandet $2.00.

Bladet betales i Forskud. Bestilling, Betaling, Adresseforandring og alt andet angaaende Bladet adresseres:

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

Redaktør: Harald Jensen.

Entered at the Post Office at Blair, Nebr., as second-class matter.

Advertising Rates made known upon application.

„Danskeren"

bliver sendt til Subskribenter, indtil udtrykkelig Opsigelse modtages af Udgiverne og al Gæld er betalt, i Overensstemmelse med De Forenede Staters Postlove.

Naar Læserne henvender sig til Folk, der averterer i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at faa Oplysninger om det averterede, bedes de altid omtale, at de saa Avertissementet i dette Blad. Det vil være til gensidig Nytte.

Et mørkt Billede.

Englænderne frygter for Resultaterne af Boerkrigen.

London, Okt. 6. — Frederik Harrison holdt et Foredrag om England og Boerkrigen for en meget stor Forsamling.

Endskønt Taleren paa det skarpeste kritiserede det engelske Standpunkt i denne Sag, var der slet ingen Modsigelse, men meget snarere Sympati fra den opmærksomme Tilhørerskare.

Mr. Harrison paastod, at England bløder sig selv langsomt til døde, medens Regeringen skjuler Sandheden med falske Fremstillinger og Reporter. Han sagde: „Fire Forsøg har været gjort i fire forskellige Lande paa at udføre, hvad vi nu i to Aar har prøvet paa i Syd-Afrika; de mislykkedes alle.

Philip den Anden af Spanien i det 16. Aarhundrede var den første. Som Herster over umaadelige Midler, den største Sø- og Land-Militarisme og staaet bi af Spaniernes udelte Patriotisme, prøvede han i 80 Aar paa at underlægge sig Holland.

Alt hvad han opnaaede var Elendighed for sit eget Land, medens Holland blomstrede politisk og nationalt mere end nogen Sinde før.

I det 17. Aarhundrede genoptog Ludvig den Fjortende det Foretagende, der lagde Spanien øde. Han ruinerede det franske Monarki, og Frankrig gik næsten med i Løbet, men Holland voksede sig stor og stærk.

Georg den Tredie af England prøvede ved Uforskammethed og Ydmygelser at undertvinge vore amerikanske Kolonister; han drev dem ud af sit Rige og bragte Skændsel og Tab over sit Folk.

Napoleon den Tredie af Frankrig opofrede 100,000 Franskmænd for at befæste fransk Overherredømme over det splidagtige, urolige Mexiko; men dette Land mandede sig op trods sin Splidagtighed, slottedes om deres Selvstændigheds Banner og kuldkastede den langt mægtigere Voldsmands Planer.

Saaledes lærer Historien os den ufravigelige Sandhed, at et hvidt Folk, hvor stort og mægtigt det end er, kan ikke politisk tilintetgøre et andet. Tværtimod — smaa haardføre Nationer trives under Tyranni og Angreb, medens deres Angribere enten opgiver Kampen eller synker sammen i Forvirring og Udmattelse.

Vi maa tale til Boerne om andet, end Underkastelse, eller jeg vover at paastaa, at ingen Englænder vil leve og se Enden paa Krigen i Syd-Afrika.

Jeg raaber det ud til mine Landsmænd, til Regeringen, at siden Napoleons Tid har ingen saa stor Fare svævet over vore Hoveder. Hvor skal vi vende os for at finde Mænd, der kan føre os ud af Faren. Jeg ved det ikke. Lad os haabe, at Tilstanden vil fremkalde en Leder, der kan styre ret i denne skæbnesvangre Tid."

Harme og Utilfredshed over Regeringens resultatløse Krigsførelse bryder nu og da ud i aabenlys, bitter Kritik, særlig mellem Handels- og Haandværksklasserne. Handelsorganerne i denne Uge forlanger som med een Stemme, at Kabinettet skal handle eller aftræde. De tale i de bittreste Udtryk om Cecil Familien og minder Mr. Chamberlain om, at kun en kraftig og heldig Tilendeførelse af Krigen kan redde hans gode Navn og Rygte.

Ikke saaledes dog, at disse Organer indser det uretfærdige i Krigen eller en Opgivelse af det engelske Overherredømme. Deres Forlangende er kun, at dette Resultat skal føres igennem og det i en meget nær Fremtid uden Hensyn til Omkostninger, idet de nemlig indse, at en langvarig Krig, ikke alene ruinerer Sydafrika, men værst af alt — bræber Storbrittaniens Handel".

* * *

Til denne og lignende Kritik, der i Masse vis regner ned over Regeringens Krigsførelse forsvarer Krigsminister Broderick sig ivrigt. Lord Kitchener har, paastaar Mr. Broderick, faaet alt hvad han har forlangt til Krigens Førelse. „Vi har med et rundt Tal 200,000 Mænd og 450 Kanoner i Syd-Afrika, og 100,000 Mænd er under Øvelse herhjemme. Vi har ingen Vanskelighed ved at holde dem vedlige og svarer næsten øjeblikkelig enhver ny Ordre fra Kommandørerne der ude. Og alligevel skyldes vi for baade her hjemme og ude, at Krigsvæsenet er Skyld i den langsomme Fremgang, idet der er Mangel paa Folk og Ammunition!

Mr. Broderick giver dernæst en lille Oversigt over Arbejdet og Udgifterne, Krigen medfører. Der nævnes Proviant for 314,000 Personer i Forbindelse med Krigen, Foder til 248,000 Heste og Muldyr, 69 bevægelige Kolonner, fuldstændig ekviperede e. i Marken, og hver Maaned kommer en Forsyning af 10,000 Heste.

Lord Kitchener gives i et og alt frie Hænder, da Krigsministeriet har Tillid til hans Krigsførelse; men saa skal man ogsaa se sig for og ikke komme med Kritik paa urette Sted.

Heilbron, Orange River Colony, Okt. 7.

Tretten af Kitcheners Spioner er bleven tagen til Fange af Boerne.

Fra Kreds til Kreds.

I Apostlenes Dage meddelte man fra Kreds til Kreds, hvorledes det havde sig med alle Ting.

Meddelelses- og Befordringsmidler vare meget besværlige. Hurtigpresser ud fra hvilke Dagens og Ugens Nyheder farer med Lynets Hast; Postvæsen med Damp og Elektricitet til Vinge fra Station, hvor Postbudene staa parate til at bringe Sagerne omkring til hver Mands Dør; saadant havde man ikke i de Dage. Men en Ting havde man: Trangen til Fællesskab, Trangen til at „forkynde" og „forfare", hvorledes det stod til i de forskellige Kredse.

Var det med Hensyn til Læren eller med Hensyn til Livet, var det med Hensyn til Arbejde eller med Hensyn til Lidelser, var det noget sørgeligt eller noget glædeligt, saa trængte man at meddele og at dele med andre Guds Børn; og denne Trang overkom alle Besværligheder, som dermed vare forbundne.

Naar en Paulus ved sin Tertius eller ved egen Haand med Pind og Sværte havde forsynet sit kostbare Stykke Papyrus eller Pergament med de behørige Bogstavrækker fra Ende til anden, saa maatte Søster Phoebe, Menighedens Tjenerinde, eller Brødrene Tychicus og Onesinius, Menighedens tro Tjenere af Sted paa deres Ben og bie ved Havets Kyster, indtil Vejr og Vind, Handelsfolks og Søfolks Interesser føjede sig sammen til at glide ud i den forønskede Retning.

Nu kan man i en Haandevending med en Bekostning af mindre end fem Cent skrive en Meddelelse længere end den, om hvilken Herrens Apostel udbryder med Begejstring: „Se hvilket langt Brev, jeg har skrevet til eder med min egen Haand!" (Gal. 2, 11). I Løbet af nogle faa Timer kan den vare trykket og ombelt og læst af Tusinder i flere Hundrede Miles Omkreds.

Men mon vi nu ogsaa benytter os af disse Begunstigelser, som vi burde? Mon vi, som vi burde, benytter os af, at vi i Den Forenede Kirke har fire Blade, som stedse ere villige til at bringe Meddelelser fra Kreds til Kreds, hvorledes der læres, leves, arbejdes og lides? Mon Trangen til Fællesskab imødekommes, som den burde i Betragtning af ovennævnte Fordele?

Vist nok ikke! Vore Redaktører ere vist nok alt for meget henviste til „Help-your-self"-Systemet, til selv at maatte skaffe baade nyt og gammelt til deres respektive Blade.

Det skal ikke siges som en Anklage mod Bladene og de Mænd, vi har valgt til at redigere dem; men hellere som en: først til mig selv og dernæst til alle andre i vort Samfund, som ligner mig i dette Stykke Slendrian.

I denne Tid holdes der Kredsmøder, hvor hver Kreds blandt andre Emner forhandler om Menighedernes Missionsarbejde. Mon nu ikke den ene Kreds kunde have Interesse og Nytte ogsaa af at kende lidt til de andres Fremstilling af denne vigtige Sag?

At „vi havde et meget velsignet Kredsmøde" og dermed Punktum, er ikke nok. Vi maa, saa godt det lader sig gøre, meddele andre lidt af Velsignelsen.

Jeg ved ikke i Øjeblikket hvor mange Kredse der er i den forenede Kirke; men jeg ved, at en Beretning fra hvert Kredsmøde i Aaret vilde ikke forringe f. Eks. „Danskeren"s Værdi som Samfundsblad.

Og selv om der stadig var lidt flere enfoldige sunde Meddelelser fra alle Kredse, om hvorledes der leves og vikes, saa vilde det ikke heller skade.

P. P. Th.

Den lutherske Konference i Lund.

Indtryk og Resultater

af „Dagbladets"s Korrespondant.

Den lutherske Konferences bevægede og indholdsrige Dage er nu forbi. Her i København sværmer endnu en Del Præstemænd nordfra eller sydfra omkring for at tage et Indtryk med hjem fra Storstaden København. Men Emblemerne er borte, den store Skare fra Lund strumper for hver Time, der gaar, ind til Smaahobe, der atter af Skilsmissens Vinde splittes til Enkeltindivider. Men — Feststemningen sidder os i Blodet, og naar vi atter er naaede hjem, hver til sit, vil den som en behagelig Baggrundsfornemmelse endnu længe gøre sig gældende.

Hvad der er kommet ud af dette Møde? Det er jo af den Slags Ting, der ikke lader sig haandgribelig paavise eller maale ud i Alenvis. Enhver vil formodentlig ogsaa definere Mødets Udbytte paa sin Vis. Det har man Lov til. Men der er visse Ting, der lader sig konstatere. Dem er det, der gælder om at finde ud af den brogede Masse af Sidevirkninger og Siderefultater. Og med Hensyn til dette Møde er det muligt at konstatere visse almene Resultater, der ligger klart i Dagen og præsenterer sig selv som objektive Kendsgerninger for Mødets Karakter og Indhold.

Først: den store Deltagelse. Det er nok værd at lægge Mærke til, at en Bevægelse som denne, med et saa bestemt udpræget Program, har kunnet samle et stedse større og større Antal Deltagere. Fra den ene Konferenre til den anden er Medlemmernes Antal steget i meget betydelig Grad. Nu ved denne 10. Konference var Antallet af dem naaet op til 13—14000. Naar man fastholder, at en Mængde Deltagere har maattet foretage lange Rejser og gøre store Bekostninger for at kunne være med, vidner dette om, i hvilken Grad Interessen er levende for den Sag, Konferencerne vil søge at fremme. Det maa her erindres, at den hele Bevægelse allerede er omtrent en Menneskealder gammel; og det, at den i den forløbne Tid har spændt sine Arme ud over stedse større Landomraader, synes at vise, at den ikke — som saa mange andre af den Slags Foretagender — er bleven ældet og svækket, men har Fremtiden for sig. Den næste Konference vil sandsynligvis blive afholdt i Tyskland, og det er at vente, at adskillige af dem, der i Lund har modtaget saa mange frugtbare og rige Impulser, ikke vil forsømme Lejligheden, naar den næste Gang tilbyder sig. For Danmarks Vedkommende bliver Sagen ganske vist noget mere kompliceret. Men det skal dog her udtales, at de tyske Deltagere er optraadt særdeles taktfuldt og nydelig under hele Konferencens Forløb — hvad der jo ikke altid plejer at være Tilfældet, hvor de optræder i Fællig med andre Nationaliteter. Man havde Følelsen af at være i Selskab med udvalgte Folk, med en Elitestare af Tyskklands Kristne, der var langt fjernede fra de væmmelige Forestillinger om priviligeret tysk Gudfrygtighed eller den tyske „Kejserkristendom"s brutale og brovtende Anmasselse. Vi havde Lejlighed til at tale med en gammel, graanet Præst om disse nyere sindssvage Fremtoninder paa den tyske Kristendoms Himmel, og han tog Afstand fra dem som det rene „Unsinn". De Folk, der besatte af Preusseriets usigelige Hovmod, gør Gud til en tysk Nationalgud, giver ikke Møde ved disse Konferencer, dels fordi de i det hele og store tilhører den unerede preussiske Kirke, med hvilken Tyskklands Lutheranere som bekendt intet vil have at gøre, dels fordi de, om de vovede at fremkomme med deres Anskuelser, øjeblikkelig vilde blive vist tilbage. Og hvad der er vigtigere er dette, at der vistnok hos en stor Mængde af de Deltagere, der kommer paa Konferencerne, virkelig findes Forudsætninger for Forstaaelsen af, hvad det er, der holder os Danske tilbage. Dersom vi nu ved fremtidige Konferencer enkeltvis kunde faa talt ud med dem om disse Ting, dersom vor Sag maaske kunde gøres til Genstand for Behandling i en lille Piece f. Eks., som kunde ombeles blandt Medlemmerne, saa enhver, der vilde, kunde gøre sig bekendt med Sagernes virkelige Stilling i Sønderjyllands dansktalende og danskfølende Egne, — vilde der maaske kunne være noget Haab om, at der ad denne Vej — naar det hele skete kærlig og lidenskabsløst — kunde skabes en Stemning blandt vore lutherske Trosfæller i Tyskland, som efterhaanden kunde indvirke paa den offentlige Mening og saaledes komme os til Gode. I ethvert Tilfælde aabner der sig ved disse lutherske Konferencer en Vej, som kan benyttes, selv om man kan være uenig om Maaden. Og det er vist ikke omdisputabelt, at det er bedre at bruge de Lejligheder, der tilbyder sig, til at fremme vor gode Sag, end at holde sig tilbage i Passivitet, hvorved man let udsætter sig for at blive distanceret af de andre Nationaliteter, eller — naar man stadig er i øjnefaldende Minoritet — kun at blive taget Hensyn til „en passant". Lutherske Kristne af den ægte og gode Art har flere Forudsætninger for at komme hverandre i Møde paa Forstaaelsens og Sympatiens Veje end de, der kun kunne se paa det danskfyste Mellemværende gennem politiske Briller. Det er muligt, at den Passivitet og Tilbageholdenhed, som vistnok særtegner de fleste danske Kristnes Holdning overfor disse Konferencer, og som er saa naturlig og forstaaelig, vil holde sig endnu en Tid lang; men dersom de enkelte danske Deltagere kunne hjembringe Indtrykket af Redebondhed til Forstaaelse og sympatetisk Deltagelse, bliver det et Spørgsmaal, om vi ikke skulle gribe til og som et Biformaal for vor Deltagelse i Bevægelsen arbejde for vor Livssag.

Saa er der dette at konstatere, at den lutherske Konfessions Livstanker paa denne Konference har vist sig at være spillevende. Der er dem, der ikke tror det og ikke vil tro det. Men Beviset leveres ved disse Møder. Der er noget imponerende i dette, at en kristelig eller kirkelig Konfession, der nu snart er 400 Aar gammel, viser sig at være saaledes i Pagt med det ægte kristelige, at den bliver den Fane, hvorom de forskelligste lutherske Landes kristelige Intelligens og Tro kan samle sig. Baade i Tyskland, Danmark, Norge og Sverrig er Lutherdommen stærkt truet. Men netop dette tjener til at aabenbare den sejge Vedhængen ved den gamle Betendelse hos alle dem, hvem det er om positiv Kristendom at gøre. De tyske Lutheranere har ikke blot Papismens massive Kirke tæt ind paa Livet af sig, men fremfor alt alle de nyere teologiske og religiøse Aandsretninger, hvilke det er om at gøre at forvandle det konfessionelt-lutherske til en luftig Skikkelse i flagrende Gevandt. Der er visse Insekter, hvis indre Organisme paa trods og tværs er gennembraget af Luftkanaler. Det er saadanne Luftkanaler af „fri Forskning", af „fri religiøs Tro", eller hvad man nu kalder det, man har søgt og stadig søger at anbringe i det lutherske Troslegeme. Det er, for at det kan „aande friere", hævder man. Men det er disse Luftkanaler, Lutheranerne af positiv Farve ikke bryder sig om. De svækker Legemet, gør det stort og holdningsløst og ude af Stand til at yde Modstandskraft den Dag, det blæser op til Storm. Der skal aandes gennem de lovlige Organer og ikke ved Hjælp af kunstige Præparater.

Det er dette, der er disse lutherske Konferencers ganske ejendommelige Karaktermærke at det er den gamle, nedarvede Lutherdom, hele dens positive Fylde, der begejstrer og sammenbinder. Det er den, der er Normen for Overvejelserne og Ledestjernen for Kritikken. Det er den, der elskes, fordi dens Tilstrækkelighed staar fast for dem, der lever i den. I dybeste Forstand er det hele derfor en klar konservativ Bevægelse — mærkelig i en Tid, da man mener, at intet kan begaa sig uden det, som følger med Tiden og stadig skifter Farve med den. Mærkelig derved, at denne Vedhængen ved det gamle samtidig forenes med Bevidstheden om, at dette gamle passer til de skiftende Tiders og Slægters dybeste Behov — i Formen ejende den rette Bevægelighed, i Indholdet sig selv ligt. Denne positiv-lutherske Sammenslutning er derfor en kirkebevarende og kirkeopretholdende Bevægelse af en betydelig Kraft, som i det Aarhundrede, der nu er begyndt — Omvæltningernes rastløst løbende Sekel — vil kunne faa den største Betydning. Ogsaa i de andre Lande er det positivt eller konfessionelt lutherske stærkt truet, hos os og i Norge af Subjektivisme og Pietisme, i Sverrig af Sektvæsen. Men det er muligt, at det vil vise sig, at det Drag mod konfessionel Kirkelighed, der i vaagne Kredse giver sig enkeltvise og ofte talende Udslag, i den lutherske Konferencebevægelse vil kunne faa et udmærket Rygstød.

Endnu er der at fastslaa, at den Mangfoldighed af Specialkonferencer, som afholdtes ved Fællesmødet, viser, at man i den lutherske Kirke ved, hvad det er at arbejde, at tage alle de mangfoldige praktiske Opgaver op, der er lagt for Kirkens Dør. Den lutherske Kirke har alle Dage haft kvietistiske Tilbøjeligheder. Men Tiden kræver Arbejde og kræver Arbejdets Deling. Og paa alle Omraader af ydre og indre Mission, paa alle Felter af Mennesklevets Nød og Jammer har den lutherske Kirke forsøgt at sætte sit Arbejde ind. Interessen er vaagen for at bringe Evangeliets Lægedom og Kærlighedens Hjælp ind overalt, hvor der aabner sig Rum for dem. Dette Gerningernes Kraftbevis er det, som tiltaler Mængden mest. Og det kan ikke undværes. Men Kilden til det er den levende og faste Trosoverbevisning. Dersom vor Kirke ogsaa paa Litteraturens Omraade kunde vise en ny Kraft og Aandsoverlegenhed, vilde den have Haab om i disse vanskelige, for mange Mennesters aandelige Liv saa farefulde Tider, at kunne opleve en ny Blomstring.

Elk Horn Højskole.

24de Skoleaar begynder 1. Dec. 1901. Undervisning paa engelsk og dansk for Begyndere og Viderekomne, Mænd og Kvinder. 14 Dollars for 4 Ugers Kost, Undervisning, Lys, Varme og Seng. Skriv til

P. S. Vig,
Elk Horn, Shelby Co., Ia.

Forlang Katalog.

Skræddersvend ønskes.

En troende Skrædder kan faa stadigt Arbejde ved at henvende sig snarest muligt til

Northfield Tailoring Co.,
Northfield, Minn.

Eksklusiv Territorium

til Agenter, der sælger vor

Life of McKinley.

Stor, smuk, illustreret Bog paa engelsk, tysk, svensk og norsk. Rabat til Agenter. Fragt betalt. Kredit givet. Fri Forsyning. Send 10c for Frimærker.

Chicago Bible House,
56 5th Ave, CHICAGO.

Stort Støbegods-Udsalg.

$15.00 Globe Steel Range 6-8 in., holes oven 17½x21, Reservoir & high closet Plain nickel $19.75

$30.00 Globe Steel Range, 6-8 holes oven 18x21 13½, Reservoir & high closet, part nickel $23.75

$30.00 Globe Steel Range, 6-8 in., holes oven 18x21 13½, Reservoir & high closet, full nickel $26.50

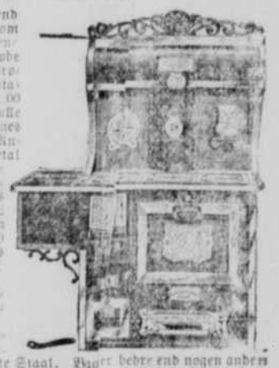

Vi vil sende Dem hvilken som helst af de ovennævnte „Globe Ranges" til Prøven ved Modtagelsen af $1.00 hvis De i alle Maader finder den, ved Ankomsten, betalt saa Jernbanefragten det resterende i Vris og Fragt, ca. $1.25. Tag den paa Prøve i 30 Dage. Hvis Den ikke tilfredsstiller Dem, vil vi tilbagebetale Deres Penge.

„Globe Ranges" er fabrikeret af det bedste Staal, varer bedre end nogen anden Ovn paa Jorden og er prydet med Nickel. Vandbeholder med Plads til 12 Gal. Stort Rum til at holde Maden varm. „Duplex Grate". 5 Aars Garanti. Skriv efter Katalog.

JUDSON A. TOLMAN CO.,
Dept. R. 33. 66 LAKE ST., CHICAGO.

DOMINION-LINIENS

hurtiggaaende Passager- og Post-Dampere

EKSKURSIONER

til det

GAMLE LAND

Fra BOSTON:

"COMMONWEALTH" 13,000 tons afgaar den 23. Okt. Kl. 6 Form.

"NEW ENGLAND" 12,000 tons afgaar den 6. Nov. Kl. 6,30 Form

Stor Jul-Ekskursion:

"NEW ENGLAND" 11,600 tons afgaar d. 4. Dec. Kl. 3,30 Eftm.

Fra PORTLAND:

"DOMINION" afgaar den 19. Okt. Kl. 9 Form.

"CAMBROMAN" afgaar den 26. Okt. Kl. 9 Form.

"VANCOUVER" afgaar den 16. Nov. Kl. 9 Form.

"DOMINION" afgaar den 23. Nov. Kl. 9 Form.

"CHAMBROMAN" afgaar den 30. Nov. Kl. 9 Form.

Køb Deres Billetter paa DOMINION-LINIEN, thi der erholder De alle moderne Bekvæmeligheder. For Kurslisten, Priser og illustreret Pamflet skriv til vore Lokalagenter eller

RICHARDS, MILLS & CO., GENERAL-AGENTER.
69 Dearborn Street, CHICAGO, ILL.

Fri Asthma Kur

Asthmalene bringer øjeblikkelig Lindring og fuldstændig Helbredelse i alle Tilfælde.

Frit tilsendt paa Forlangende.

Skriv Navn og Adresse tydelig.

Der er ingenting lig „Asthma-Kure". Det bringer øjeblikkelig Lindring, endogsaa i de værste Tilfælde. Det kurerer, naar alle andre Ting feiler.

Rev. C. F. Wells fra Villa Ridge, Ill., skriver: Eders Prøveflaske af „Asthma-Kure" modtaget i god Orden. Jeg kan ikke skrive, hvor taknemmelig jeg er for den Lindring, som jeg har modtaget ved dette. Jeg var en Slave, lænket med en daarlig Hals og Asthma i 10 Aar. Jeg troede, at jeg aldrig vilde blive rask. Jeg saa eders Avertissement om Helbredelse for denne skrækkelige og pinefulde Sygdom, Asthma, og troede, I havde sagt for meget, men jeg vilde dog prøve det. Til min Overraskelse hjalp det. Send mig en stor Flaske.

Rev. Dr. Morris Wechsler, Rabbi af „Cong. Bnai Israel", skriver:

New York, 3. Jan 1901.

Dr. Taft Medicine Co.:

Ærede Herrer! Eders „Asthma-Kur" er et udmærket Middel mod Asthma og Hay Fever, og dets Sammensætning lindrer for alle Besværligheder, som er forbundne med Asthma. Dets Virkning er forbavsende og vidunderlig.

Efter at have undersøgt den meget nøje, kan vi sige, at „Asthmalene" indeholder ingen Opium, Morfin, Kloroform eller Æther.

Eders Rev. Dr. Morris Weschler.

Lyon Springs, N. Y., 1. Febr. 1901.

Dr. Taft Bros. Medicine Co.:

Ærede Herrer! Jeg vil skrive denne Anbefaling, fordi jeg maa gøre det, da jeg har prøvet eders „Asthmalene"s underfulde Virkning for Helbredelse af Asthma. Min Hustru har været plaget med krampagtig Asthma de sidste 12 Aar. Jeg havde selv opgivet at kurere hende, og andre have ogsaa udtømt deres Lægekunst. Da saa jeg eders Skilt paa eders Bindue paa 130. Gade i New York, og jeg købte øjeblikkelig en Flaske „Asthmalene". Hun begynde at bruge det omkring ved den 1ste November. Jeg mærkede snart Forandringen. Da hun havde brugt en Flaske, var hun omtrent helbredet, og hun er nu helt fri for saadanne Sygdomslegn. Jeg føler, at jeg kan anbefale denne Medicin til alle, som er plaget af denne Sygdom.

Eders O. D. Phelps, M. D.

5. Febr. 1901.

Dr. Taft Bros. Medicine Co.:

Ærede Herrer! Jeg var plaget af Asthma i 22 Aar. Jeg har prøvet utallige Midler, men ingen hjalp. Da saa jeg eders Avertissement og prøvede med en Flaske. Jeg fik Lindring øjeblikkelig. Jeg har siden købt at eders store Flasker, og jeg er meget taknemmelig. Jeg har Familie, fire Børn, og har ikke kunnet arbejde i seks Aar. Nu er jeg rask og kan arbejde i Forretningen hver Dag. Denne Anbefaling maa De bruge, dersom De kan.

Bopæl: 235 Riverington St.

S. Raphael,
67 East 129. St. New York City.

Prøveflaske sendt frit paa forlangende.

Opsæt det ikke. Skriv øjeblikkeleg til: DR. TAFT BROS. MEDICINE CO., 79 East 130th St., New York City.